

προτεινόμενου σχεδίου, τα χρέη των εν τοῖς διαμερίσματι διοικητῶν, μεταβιβάζονται εἰς τὰ κοινοβουλευτικά, οἰκεία καὶ φυτικὰ αὐτῶν τμήματα, ὥσπερ τυγχάνει ἐν παντὶ καλῶς ἐννοουμένῳ διοικητικῷ συστήματι, ἐκλείπουν. Ἐπομένως καὶ ὑπάλληλος οὐδεμίαν ἔχων ἐνασχόλησιν ἀποκαθίσταται περιττός.

Ἐνταῦθα ὁ κ. Ρωσσέτος ἐρωτᾷ ἡνὲν ταῖς τοσαύταις ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατεχομένης χώραις, ἐκτὸς τῶν Ἰνδιῶν, εὐρίσκονται ἐν διαφόροις διαμερίσμασι διοικηταί, ὥστε νὰ ἀνέχωνται αὐτοὺς καὶ οἱ Κύπριοι καταβιβάζοντες δίκην ἀκρίδων τοὺς κόπους τῶν ἐνδεῶν φορολογουμένων.

Ἐπίσης ἐρωτᾷ, τίνες ἄλλαι εἰσὶν αἱ σπουδαιότεραι αὐτῶν ἀσχολίαι, ἢ ἡ ἀτελής καὶ ἀνώμαλος αὐτῶν ἐπιτήρησις ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσδημάτων, καὶ εἰς τί ἄλλο καλὸν συνέτειναν μέχρι τοῦδε ἡ διὰ τῶν παραλόγων καὶ παρανόμων ἀποφάσεων των νὰ ὑποτιμῇσιν τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλικῆς δικαιοσύνης; Καταλήγει δὲ εἰς τὴν ἐλάχιστην τῶν ἐξόδων τοῦ τμήματος τούτου ἀπὸ £ 13,700, εἰς £ 8,300. Λέγει πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὅτι, ἂν καὶ ἐλαττοῖ τοὺς μισθοὺς ὧν των ἀνωτέρων ὑπαλλήλων οὕτως, ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοὶ νὰ πλουτήσῃσι τόσον ταχέως, ὅσον ἐπιθυμοῦσιν, ἀρνεῖται οὐχ ἥττον τὰς μισθοδοσίας αὐτῶν πολλῶν μείζονας ἐκείνων, ἅς ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ἐν παρομοίαις θέσεσιν ἐν τόσαις ἄλλαις ἀποικίαις, ἐνθα καὶ τὰ εἰσδηλήματα καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶναι σχετικῶς ἀνώτερα τῶν τῆς Κύπρου. Συννοεῖ δὲ ταῦτα πάντα ὁ κ. Ρωσσέτος μετὰ λεπτομερῶν πινάκων τῶν μισθοδοσιῶν, πληθυσμοῦ καὶ εἰσδημάτων ἐκάστης ἀποικίας.

Τὸ τμήμα τῆς Ἀστυνομίας, ἔπερ ἀπορροφᾷ τὸ τρίτον τῶν ὧν ἐξόδων τῆς νήσου, εἶναι τὸ θέμα ἐκτενοῦς κεφαλαίου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀποδεικνύεται δι' ἀριθμῶν ἡ γινομένη σπατάλη. Ὁ χώρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου. Περιοριζόμεθα σήμερον νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ κ. Ρωσσέτος ὡς ἐμπειρος διαγνώστης εἴηκε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ μέρους, ἐνθα κεῖται ἡ ἐσωτερικὴ πληγή. Παραλείποντες ὅσα ἀναφέρει περὶ παρανόμων ἐπιχορηγήσεων καὶ περὶ ἀντιφατικῶν ἐκθέσεων, ἅς οἱ ἀνώτεροι Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι ἐπεμψαν, λέγομεν μόνον ὅτι καταλήγει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων καὶ τοῦ τοῦ τμήματος κατὰ £ 3,400. Παρέχει δὲ ταυτοχρόνως εἰς τὸν πτωχὸν φορολογούμενον χωρικὸν τὴν ἀστυνομικὴν προστασίαν ἐκείνην, ἣν δικαιούται νὰ ἔχῃ, ἐνῷ ἡ πολυπληθὴς νῦν ἀστυνομικὴ δύναμις καταβιβάζεται μεταίως ἐν ταῖς

πόλεσι, καὶ ὃν καιρὸν οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ χωρικῷ, ἀποτελοῦντες τὴν πολυπληθεστέραν μερίδα τῶν φορολογουμένων, στεροῦνται αὐτῆς. (1)

Ἐν τῷ περὶ ἐκπαιδεύσεως τμήματι, ἰδοὺ τί γράφει ὁ κ. Ρωσσέτος.

“Ἀν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ προσηλυτισμοῦ ἐν τῶν γυναικῶν θεησκευτικῶν σχολῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ, ἡμεῖς ὡς ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνας, μετὰ δυσπιστίας ὁμῶς ἐλπίει πᾶσι ξένην ἐπέμβασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων του, διότι ἰδιόαχθη παρὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ διδασκάλων νὰ θεωρῇ ὡς ἔθνικόν τὸ τῆς ἀνατροφῆς ζήτημα. Ὁ Ἑλληνικὸς κληρὸς ὑπῆρξε ἡμεῖς ποτὶ τὸ σύνθετον ὅργανον, ὅπερ μετέδιδε τὴν ὀλίγην ἐκείνην παιδείαν, ἣν εὐρίσκει τις μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ἡτις ἐχρησίμευσε ἐν χρησιμότητι εἰς τὴν ὥς μῆσον ὅπως μανθάνῃ ὁ λαὸς πῶς νὰ ὑπαθῇ μὲν ἄλλων τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ πόλιν, ἢ ὡς ἀποκλινεῖται ἀπὸ τῆς θρησκευτικῆς πεποιθήσεως.”

Τὸ τμήμα τῶν μηχανικῶν, ὅπερ ἀποκαλεῖ ἀπολυτελὴ ἐγκαθίδρυσιν, πρὸς κατασπατάλησιν, ἀλλὰ νομίμως, τοῦ δημοσίου πλούτου, τὸ τοῦ γειονομείου, τὸ τοῦ λογιστηρίου καὶ τῶν οἰκονομολογικῶν, ἅπαντα λεπτομερῶς ἐκτίθενται καὶ ἐπὶ τούτων αὐτῆς θέλομεν ἐπανέλθει.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ρωσσέτος δισχυρίζεται, προτάτων τοὺς συγκριτικούς αὐτοῦ πίνακας, ὅτι ἐκτὸς τῆς οἰκονομίας, ἣν ἐκ τῶν ἐνδεκα μόνων τμημάτων ἐξάγει, ἀνερχομένης εἰς £ 15,000, δύναται νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη ἐκ £ 25,000, ἂν κανονισθῶσιν αἱ μισθοδοσίαι ἐν ἰσῇ μορᾷ πρὸς τὰς ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις ὑπὸ Βρετανικὴν ἐξουσίαν χρητομένης, καὶ χωρὶς ποσῶς νὰ προσβληθῇ ἡ Βρετανικὴ περὶ τὸ διοικεῖν ἀξιοπρέπεια, ὅπερ ἡ Αὐτοῦ Ἐσχότης προέβλεπε ὡς ἐπιχείρημα τῆς μὴ ἐλαττώσεως αὐτῶν, ἐπομένως καὶ τῆς ἐαυτοῦ πριγγιπικῆς.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ “CYPRUS HERALD”

Ἡ σύνταξις τῆς “Cyprus Herald” ἐν τῷ ὑπ’ ἀριθ. 14 φύλλῳ αὐτῆς

(1) Ἄς ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Α. Ἐσχότης καὶ ἄς μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἐν Λευκωσίᾳ μὲν ἄλλοι διατρίβοντας ἄγγλους ὑπαλλήλους νὰ διατηρῶσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν σωρὸν ὀλόκληρον ζαπτιεδὼν, ὅπως ὁδηγῶσι τὰ τέκνα των ἐν τοῖς περὶ πάντοτε καὶ τρέχουσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραμικροτέρων οἰκτικῶν διαταγῶν. Βεβαίως τοιοῦτου εἶδους ὑπερβολὴ συμφερεῖ κατὰ παραχρησμένην δωρεάν διὰ τοῦ ἰδίου τοῦ πτωχοῦ φορολογουμένου Κυπρίου.

ἐδημοσίευσεν ἄρθρον περιστρεφόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ “Ἀληθείᾳ” καταχωρηθεῖσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κον Γλάδστιωνα καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ Ἱπουργεῖῳ τῆς Ἀνάσσης συν-ἀδελφούς αὐτοῦ.

Ἀναγνόντες τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, ὑφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπορούμεν τί πρότερον νὰ οἰκτερώμεν ἐν αὐτῷ, τὴν ἐπιπολαιότητα καὶ τὴν ἐλλειψὶν πάσης κατ’ οὐσίαν ἀναγκῆς ἢ τὸν ἀπερικάλυπτον μισελληνισμόν, τὸν συγκεκαλυμμένον μισογλαδστιωνισμόν καὶ τὴν χαμαιζήτην ἐμπάθειαν τοῦ ἀρθρογράφου.

Αἱ περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ συντάκτου τῆς ἐπιστολῆς ἐκείνης θεωρίαι, δι’ ὧν προκατάρχεται τοῦ ἀρθροῦ, οὐχὶ μόνον εἰσὶν ὅλως ἐκτετοπισμέναι, ἀλλὰ καὶ παντάπασι γελοῖαι. εἴτε Γερμανὸς ἢ Ρώσος ὑπὸ τοῦ τυγχάνει ὁ συντάκτης αὐτός, εἴτε ἐκ Γερμανοῦ καὶ Ρώσου μετεσπατίσθη εἰς Ἑλληνα ὑπὸ τὸν κατὰ περιστάσεις σπουδαίως ἢ ἀπλουστάτως, εἴτε Κύπριος ἢ Ἀθηναῖος, τοῦτο εἶναι ζήτημα ἄσχετον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ὅλως ἄλλοτριον τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς ἐρευνητικῆς μεριμνῆς τῶν ἀδοκίμων συζητητῶν ἡμῶν, ὁφειλόντων οὐχὶ νὰ ζητῶσι νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν γράψαντα καὶ νὰ εἰκοτολογῶσιν ἀνεμωλῶς ἐπὶ τῆς ἐθνικότητος αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐνδιατρίβωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ γραφόμενα καὶ νὰ ἀνασκεινᾷ σωσιν αὐτὰ, εἰ ὄντως εἰσὶν ἀνασκευῆς καὶ ἀναίρεσεως ἐπιδεκτικά.

Ἄλλ’ ἡ ἄστοχος ἐκείνη παρέμβασις δὲν εἶναι ἡ μόνη. Ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀπέλπιδι ἀμνηστία, καὶ ἐν Γασιωνικῇ πρὸς τὸν Κύπριον λαόν ἀποτροπῇ, ἐπισείουσιν αὐτῷ τὸ φῶμα τῆς τουρκικῆς ἡγεμονίας, ἂν οὗτος παρατυρῇ ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν τῶν ριζοσπαστῶν καὶ δὲν ἐμβλέψῃ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον του, τοῦ Κον Γλάδστιωνος μὴ ἔχοντος ἑτερόν τι νὰ πράξῃ ἢ νὰ ἀποδώσῃ αὐτῆς τὴν Κύπρον τῇ Τουρκίᾳ, ἐὰν δὲν παύσωμεν μεμψιμοιροῦντες καὶ ἀντιπολιτευόμενοι.

Ὁνθυλευσάντες τὸ ἄρθρον αὐτῶν οἱ περὶ τὸν “Κηρυκὰ” διὰ τοιούτων καὶ παραπλησίων ἀκρισιῶν, ἐπελάθοντο δύο πραγμάτων, ἐν ὧ καὶ προερχόμεθα ἐπὶ λόγῳ τῆς ἀφελότητος αὐτῶν μνήμης.

Πρῶτον, τὰ γραφόμενα ὑπὸ τῶν ὀλίγων Ἑλλήνων ἐνταῦθα, οὐκ εἰσὶν ἀτομικαὶ τούτων γνώμαι, καὶ διὰ νὰ πεισθῶσιν οἱ ἀντιφρονούντες οὐδὲν ἑτερον ἔχουσι νὰ πράξωσιν ἢ νὰ ἀναγνώσωσιν αὐτοὺς τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα, ἐνθα διετυπώθησαν αἱ ἰδέαι συμπαντός τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ νήσου πληθυσμοῦ, καὶ ὡς ἡ πρὸς τὸν Κον Γλάδστιωνα ἐπιστολὴ ἐστὶν αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὕτως καὶ τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα εἰσὶν αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ἔχον μόνον ἥττον συγκερασμένας τὰς χροιάς καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένας τὰ διαγράμματα. εἴτα ὁ κ. Γλάδστιων καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐξηγεῖται πλέον ἢ ἀπαξ τὴν παρήγορον ρήτραν, ληφθεῖσαν εἰς εὐφρόσυνον σημείωσιν ὑπὸ παντός Κυπρίου καὶ παντός Ἑλληνοῦ, ὅτι ἡ Κύπρος οὐκ ἀποδοθήσεται πλέον τῇ Τουρκίᾳ. Εἰς τὰς μελλούσας κατ’ ἡμῶν ἐφόδους αὐτῶν οἱ ἡμέτεροι πολέμιοι θέον νὰ ἔχωσιν ὑπ’ ὄψιν ὅτι, τὰ δύο ταῦτα ζητήματα εἰσὶν λευκόμενα, καὶ ἀποβαίνει ἀντικρὺς σκιαμαχία τὸ τί θέναι αὐτὰ ἐν ἀμφιβολίᾳ.

Ἡ αὐτοδιοίκησις, ἡ προσοχθίζουσα τοσούτω τοὺς διασώτας τοῦ ἀγγλο-τουρκικοῦ συστήματος τοῦ σοδοῦντος τανὺν, οὐτε ἄμεσον προσάρτησιν ὑποδηλοῖ, πολλῶν δ’ ἦσαν δημοκρατίαν, εἰς τὴν προσεδρίαν τῆς ὁποίας, ἐλλείψει εὐφρεστεράς ἐπινοήσεως, θεωροῦσιν ἀφορῶντα τὸν πτωχὸν ἐπιστολογράφον. Ἡ αὐτοδιοίκησις, Κύριοι, σημαίνει ἀλλοίωσιν καὶ ἀνατροπὴν τοῦ φαύλου καὶ ἐμαρροδίτου καθεστῶτος, σκοπεῖ τὴν καταστολὴν τῶν δικαστικῶν ἀκολασιῶν, τὴν ἀναστολὴν τῶν ἀνοήτων καὶ παραβόλων ἀναλωμάτων, τὴν περικοπὴν τῶν ὑπερόγκων ἀνταρσιῶν, τὴν τοῦ λαοῦ συμμετοχὴν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἥς τὸ εἶδος ποτίζει διὰ τοῦ ἰδίου ἰδρώτος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου αἵματος, καὶ ἐνθα βούλεται νὰ ἀσπῇ ἀναφαίρετον τὸν ἐλεγχον καὶ οὐχὶ νὰ ἐλπίῃ αὐτὴν ἐκθετον εἰς τὰς κερδοσκοπικὰς ὁρᾶς τοῦ τυχόντος τυχοδιώκτου καὶ ἑρμαῖον τῆς αὐτοδουλοῦ πολιτείας αὐτοχειρδονήτων δεσποτῶν.

Τὴν αὐτοδιοίκησιν βούλεται προσέτι ὁ Κύπριος καὶ δι’ ἑτερόν λόγον. αὐτὴ θέλει καταλῆξαι εἰς προσάρτησιν τῇ Ἑλλάδι καὶ κυρίως διὰ τοῦτο θέλει πρότερον νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν ὅ, ἄλλως τε, τὸ ζήτημα τῆς προσάρτησεως εἶναι ζήτημα ἀκραιφνῶς χρηματιστικόν, διότι πάντα τὰ διπλωματικὰ κωλύματα καὶ αἱ ἀπο τῆς συνδράσεως δυσχερεῖαι θέλουσιν ἀπὸ τῆς ἀποῦς εὐρεθῶσι τὰ ἄλλα τῆς Κύπρου, ἀπὸ αὐτοδιοικηθείσης. Ἐὰν δὲ αὐτὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀνώτερα τῶν πόρων τῆς Κύπρου ἢ τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ. Ἐὰν δὲ ἐκ τούτων ἡ Κύπρος θελῇ, ἐπὶ καιρῶν, ἐπιβαρυνεῖσθαι διὰ βαρέων τελῶν, κεκτηταί, εἴτε βεβαίως, ἀρκούσαν φιλοπατρικῶς ὡς ὑποστήσας πᾶσι εἰς ἀνταλλαγὰς τῆς ἰσῆς ἀπολυτρώσεως καὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσεως αὐτῆς, ἐνωσεως ἀποτελούσης τὸν ὑψατὸν τῶν πόδων τῆς καὶ βεβαίως οὐχὶ τὴν ἐσχατὴν τῶν ἀπιδίων τῆς. Ἐὰν δὲ ἀνταρτίωσιν αἱ περὶ τὸν “Κηρυκὰ” καὶ τῆς τοιαύτης

λου Κωνσταντίνου. Τα φαινόμενα ταῦτα ὑπῆρξαν ἀρκοῦντως σθεναρὰ ὥστε νὰ τὰ ἀρῶσι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὐχὶ τὴν φυσικὴν τάξιν οἱ μεγάλοι τιναγμοὶ τοῦ φυσικοῦ κόσμου παρήλθον.

Τοιαῦτά εἰσι τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς γεωλογικῆς ἰστορίας τῆς Κύπρου ὅποια ὑπῆρξαν τὰ ἀποτιλέσματα; εἰς τί κατέληξαν τοσοῦτω ἐκτενῆς σχηματισμοί, τοσοῦτω τρομεραὶ ἀναισθησίαι; ἐν τῇ ἐξάρσει των, τὰ ὅσα ἀφῆσαν μετὰ αὐτῶν κεντρικὰ πεδία, αἵτινα ἐκτείνονται ἀδιακόπως ἀπὸ τῆς δυτικῆς ἀχρι τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς φαίνονται ὡσεὶ ἀτελεί τῆτος ὁδὸς, προσωρισμένη νὰ συνιᾶται πάντα τὰ μέρη τῆς γῆς. Ἐκτὸς τούτου ταῦτα γῆς τενωτάτη παράκειται σχεδὸν παντοῦ ταῖς ἀκταῖς, δίκην ρυμοτομημένης λεωφόρου σχηματισθείσης ὅπως ἐπιταῖ τῇ θαλάσῃ ἀχρι τῶν ὀρεινότερων περιοχῶν. Εἰστοιούτας θαυμάσοντας διατάξις ἐπὶ τῇ τῶν συγκοινωνιῶν εὐχερίᾳ, ἡ Κύπρος κέκτηται τὸ προσὸν νὰ ᾖ οὕτως διατεθειμένη, ὥστε ὀλίγοι τόποι περέχουσιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐπιφάνειαν, τοιαύτην ἔκτασιν ἀκτῶν οἱ γεωγράφοι τυγχάνουσι τοσοῦτω ἐγγὺς τῶν αἰγιαλῶν ὥστε δύναται νὰ ἐπιβιβάζωσι τὰ προϊόντα των ἐπὶ τῶν πλοίων. Ὁ πολιτισμὸς ἔβη γοργῶς πρὸς τὰ πρόσω ἐν τόπῳ, ἐνθα ἡ φύσις συνήγειρε τοσαύτας συγκοινωνίας εὐχερίας.

Οἱ Κύπριοι οὐδόλως ἠναγκάζοντο νὰ διαπλέωσι τὰς θαλάσσας πρὸς ἐκζητῆαι θησαυρῶν. Εὗρισκον τὰ πλούτη ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐδάφει. Τὰ Ὀλύμπια ὅρη βρῖθουσι μετὰλλων, ἀπὸ τῶν ἔκμεταλλεύονται σήμερον, ἀλλ' ἄλλοτε ἐξεμεταλλεύθησαν ἐν δὴ ἐπὶ μεγάλης ἀκτίνος. Ἀπαντᾷ τις πολλαχού τῆς γῆς ἀπείρους σκωριῶν σωροὺς προερχομένους ἐξ ἀρχαίων χυτηρίων χαλκοῦ. Οἱ σύγχρονοι Κύπριοι δὲν φαντάζονται ὅτι ἄλλοτε ἡ βιομηχανία ἦν ἀρκοῦντως ἀνεπτυγμένη, ὅπως τόσαι σκωριῶν ποσότητες ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἀνθρώπων, ἐν τῇς χαρακτηρίζουσιν ὡς προϊόντα ἀρχαίων ἡφαιστίων. Κατὰ τοὺς Πλίνιον, ὁ Κινύρας, ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν, ἀνέκαλυψε τὴν τέχνην τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ χαλκοῦ. ὥστος ἐφύρεν ἐπίσης τὴν λαβίδα, τὴν σφύραν, τὸν μοχλὸν ἐν τῷ ἀκμονῷ. Ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐκμετάλλευσις, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἦσαν σπανιότατα τὰ μέταλλα, κατέπεσεν διὰ τὴν Κύπρον πηγὴν ὑπεριτρουπλοῦ του. Συνήρουν πολλὰς τοιαύτας σκωρίδας ὁ κ. Terril ὅστις τὰς εἶχεν ἀναλύσει, δὲν ἀπῆλθον ἡ ἰχνη χαλκοῦ, ὅπερ ἀποδείκνυσιν τὴν δεξιότητα τῶν ἀρχαίων ἐκμεταλλευτῶν. Τοῦ Κυπρίου χαλκοῦ ἐγένετο χρῆσις πολυειδής ἐν δὲν πρέπει νὰ μᾶς. Ζητοῦν, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τῇ ἀπέδωκαν τὴν προσηγορίαν Cyprium, ἀνακαλοῦσαν τὴν νῆσον αὐτὴν (Cypus), ἐνθα ἀνιέρθη ἐν καταργήσῃ ποικιλοτρόπως. Δὲν φαίνεται ὅτι ὁ σίδηρος ἐξίμεταλλεύθη ἐν Κύπρῳ, μολονότι εἶναι ἐκεῖ κοινώτατος τοῦτο ἐπικυροῖ τὴν γενικῶς παραδεξιμένην ἰδίαν ὅτι ὁ σίδηρος ἐξέρχεται ἀπὸ πολλῶν βραδύτερων τοῦ χαλκοῦ. Δὲν ἦσαν μόνον τὰ μέταλλα ὁ μόνος

ὄρυκτος πλοῦτος. Οἱ σκληροὶ λίθοι τῶν Ὀλυμπίων ὀρέων ὑπῆρξαν λίαν περιζήτητοι εἶναι γνωστὸν ὅποιαν ἀξίαν ἀπέδιδον οἱ ἀρχαῖοι εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν λίθων. Κατὰ τὴν τελειότητα των τε ἐγγλύφον ἐν ἀναγλύφῳ δακτυλιοῖδων οἱ μεταγενέστεροι ὑστεροῦσιν. Ἐπισκεπτόμενός τις ἐν Ῥώμῃ, Νεαπόλει ἢ Φλωρεντίᾳ τὰ δωμάτια τῶν πολυτίμων λίθων, ζεῖζεται ἐπὶ τῇ ποικιλίᾳ τῶν λίθων, ὡς ἐγένετο χρῆσις. Ὁ ἱσπὶς τῆς Κύπρου εἶναι ἰδίᾳ ἀξιοσημείωτος ἤθελεν εἶσθαι προσφύεσθαι τὸν διὰ τὰ περικαλλῆ μωσαϊκὰ ἐκ σκληροῦ λίθου, ἀπὸ τοῦ ἐκτενέστερου ἐν Φλωρεντίᾳ. Ὁ ἱσπὶς εἶναι ἀφθονώτατος βλέπει τις πρᾶξις τῆς ἱσπιδας, κεντρικῶς χρῆσις ἐν ὀρεινῶν, ὅλους φαινοτάτους. Τὸ λίθινον κρύσταλλον εἶναι κοινόν ἢ οὐσία αὐτῇ ἐγένετο ἀντικείμενον πρὸς τοὺς ἀρχαίους τὸς παραδόξου ὑποθέσεως, ὥστε οἱ κατὰ τὴν φύσιν ὁμοῦ μοῖλις δύναται νὰ τὴν συλλάβωσι. Ἐφρονεῖτο ὅτι τὸ λίθινον κρύσταλλον οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ὕδωρ σθεναρῶς πεπηγμένον. Εὗρισκται, λέγει ὁ Πλίνιος, ἐκεῖ ἐνθα ὁ πάγος πυκνοῖται χιόνος τοῦ χειμῶνος ἐν βεβαίως εἶναι πάγος. Οἱ συγγραφῆς ὑποδεικνύουσιν ἐν Κύπρῳ τὸν ἀχάτην, τὸν sanguinem ἢ τὸν παιδέρωτα [paederos]. Ἐκ τῶν περιγραφῶν των ἐξάγεται ὅτι αἱ δύο πλεοναῖαι αὐταῖς οὐσίαι εἰσιν ὁ ὁπάλιος. Ὁρυκτόν τι κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπεκατέστη Κύπριος ἀδάμας. Οἱ νεώτεροι περιηγηταὶ ὑπέλαβον ὅτι ἦν ἀκραίφης λίθινον κρύσταλλον, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι παραδεκτόν, διότι οἱ ἀρχαῖοι, οἵτινες ἀκριβέστατα ἐγίνωσκον τὸ σχῆμα τῶν κρουστικῶν κρουστικῶν δὲν ἠδύναντο νὰ συγχύσωσι τὰ κρύσταλλα ταῦτα μετὰ τῶν τῶν ἀδαμάντων, δύο πράγματα ἀλλήλων διάφορα. Εὗρον ὅρυσκτον καλούμενον ἀνάκμιον, ὅπερ ἐστὶ ἀφανὲς ἐν διατιθεμένῳ εἰς κρύσταλλα περικαλλέστατα ἐν τῷ αὐτοῦ συστήματι τοῦ τῶν ἀδαμάντων. Πιθανῶς αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία, ἢν ἀπεκάλεσαν κύπριον ἀδάμαντα τοῦτο τυγχάνει τοσοῦτω μάλλον πισυτοῦ, καθ' ὅσον Στέφανος ὁ Λουζιανὸς ὑπέδειξε τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐν λόγῳ ἀδαμάντων ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρῳ, ἐνθα συνήθουσι τὰ περικαλλέστερα κρύσταλλα τοῦ ἀνακμίου. Ἀρχαῖοι τε ἐν νεώτεροι ἐλάλησαν περὶ τοῦ σμαράγδου τῆς Κύπρου, ἀλλ' εἶναι πιθανώτατον οἱ πλείονες τῶν σμαράγδων τούτων νὰ μὴ ὦσιν ἢ ὄρυκτὰ ὑπόχαλκα ἢ κυνάρκια. πρᾶξις. Πράγματι, ὁ Πλίνιος περιγράφει τὴν σμαράγδους τούτους ἔχοντας μήκος τῶν σάρων ἢ δέκα πήχειν οὐδέποτε ἐγγὺς ὦσαν λίθοι τοιοῦτοι τοιοῦτον ἔχοντες μήκος. Ὁ Πλίνιος διηγείται προσέτι ὅτι ἐν Κύπρῳ Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως Ἑρμῖα, παρὰ τὰ ἰχθυοτροφία, ὑπῆρχε μαρμάρου λίθον, οὗτος ἐκείνος τῶν ὀφθαλμῶν ἀπετελεῖτο ὅφ' ἐνός σμαράγδου τὸ ἀπὸ τούτων ριπίουμον πῦρ εἰσέδεν ἀχρι τῶν κυμάτων εἰς τὸν ὅρον, ὥστε οἱ θύνοι ἐφοβισμένοι ἐφύγον. Ἐπὶ πολὺ οἱ ἀλγίς ἐξεληττοῦτο ἐπὶ τῇ πρᾶξι τὸς ἀφῆσαν τοὺς σμαράγδους ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λίθου.

τὸς. Ἀλλὰ τοιοῦτοι λίθοι ἤθελον ἔχει ὁπείρον τὴν ἀξίαν ἐν κατὰ συνέπειαν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξετίθεντο παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης. Ὅρα τις προσέτι σημειωμένα ἐν ταῖς τῶν ἀρχαίων συγγραφαῖς πολυάριθμα ὄρυκτὰ προσφύη τῇ Κύπρῳ τὸ χρῶμα, τὸν ἀρμενικὸν λίθον, τὸν ἀμάρτον κτλ. Ἀδιστακτως ἡ τῶν ὄρυκτων τούτων ἐκμετάλλευσις συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐννεμερίαν τῆς νήσου.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὀρεινῶν τεχνῶν ἐν δὲ τῇ Ἀρχιτεκτονικῇ οὐσιωδῶς ἐξήρτηται ἐκ τοῦ ὕλικου, ὅπερ περιέχει τὸ ἐδαφος. Ὁ Θεόφραστος δικαίως παρετήρησεν ὅτι ἡ Κύπρος τυγχάνει ἢ περιοχῇ ἐνθα ὁ γῆφος εἶναι ὁ ὀρεινότερος ἐν ἀφθονώτερος ἢ ἡ ἡσος αὐτῇ ἐστὶ προσέτι προμηθευμένη ἐκ καλοῦ τιτανώδους λίθου δὲν περιέχει ἀληθῆ μάρμαρα, ἀλλ' αἱ ἀκταὶ τῆς περιβάλλονται ὑπὸ λιθοτομίας ἢ οἰκοδόμησις οὕτω εἶναι ἐν θυρωτέρᾳ ἢ ἀλλοῦ ὁ μεσαίων ἰφῆκε πολλὰ λείψανα μεγαλοῦρεπῶν μνημείων ὅς ὁ Στράβων μᾶς λέγει ὅτι ἡ Πάφος ἐκείνητο γὰρ περικαλλέστατον ἀτυχῶς ὁ λίθος δὲν διαρκεῖ καθάπερ τὸ μάρμαρον οἱ κατὰ ἐκείνοις κατέπεσον ἐνῷ οἱ τῆς Ἑλλάδος, ἀνιγερθέντες ἐκ μαρμάρου τῆς Πεντέλης ἢ τῆς Πάρου, μένουσιν ὀρθοί, αἰωνόδια μορτύρια τοῦ δαίμονος τοῦ Φειδίου. Ἡ ἑλλειψίς μαρμάρου ὑπῆρξε πρόσκομμα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γλυπτικῆς. Τὸ μόνον Κύπριον ἄγαλμα, περὶ οὗ οἱ ἀρχαῖοι ἐλάλησαν μετ' ἐγκωμίων, εἶναι τὸ τοῦ Πηνυαλίωτος, ἐλεφάντινον ἐν τοσοῦτω περικαλλές, ὥστε παρεβλήθη πρὸς γυναῖκα ζώσαν. Ἀπεκομίσαντες ἐξ Ἰταλίου πολυάριθμα ἀγάλματα, ἀναθήματα πιδανῶς τῇ Ἀφροδίτῃ. Ταῦτα ἐξ ἀργίλλου ὁπῆς ἢ ἐκ τιτανώδους λίθου εἰς τέχνης τὰ μάλα θαναύσου.

[ἀκολουθεῖ.]

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ἦτοι

Λυρικὰ ποιήματα Βασιλείου Μιχαηλίδου. Εἰς ὄγδον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς σελίνιον ἐν ἢ δ' αὐτοὺς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν ἢ ἡμισί. Εὗρισκεται παρὰ τῇ ποιητῇ ἐν Λεμψῷ ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Ἀληθείας.

Εἰδοποιήσεις.

ΥΦΑΣΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Φ. ΚΟΛΛΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἐν Ἀγ. Πατρικίου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν Κον Δ. Χ. Παύλου.

Ἐν τῇ ρηθέντι ὑφασματοπωλείῳ, πλουτισθέντι ἐσχάτως διὰ διαφόρων πραγματειῶν ἐξ Εἰρώπης πωλοῦνται χονδρικῶς ἢ λιανικῶς εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς

ἐκτὸς διαφόρων ἄλλων συνήθων πραγματειῶν, ἐν αἷ ἐξῆς.

Κασιμήρια μαῦρα ἢ τσόχαι Γαλλικαί, κασιμήρια χρωματιστὰ Ἀγγλικά ἢ Γαλλικά, διάφορα ὑφάσματα μετάξινα, πουπλίνια μαλλομετάξινα, πουπλίνια κλαδωτά, ἀλπακάδες διαφόρων εἰδῶν ἢ βελούδα ἢ γαρνιμέντα διάφορα, κορδέλλαι μετάξινα, ἀλεξίβροχα [ὁμ βρέλλαι] διὰ γυναικας ἢ ἀνδρας πῖλοι μαῦροι Γαλλικοὶ ἀνδρῶν φλανέλλαι λευκαὶ ἢ χρωματισταί, κοσμήματα διάφορα χρυσὰ Γαλλικά, κλῖναι σιδηραὶ ἢ διάφορα εἰδη συρμού.

Οἱ εἰς τὸ ρηθὲν κατάστημα προσερχόμενοι, θέλουσι μένει κατὰπάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λεμψῷ 15]27 Ἰανουαρ. 1882

Εἰδοποιεῖται τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι κατὰ προηγουμένην παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Δημαρχεῖου ἄδειαν ὁ ὑποφαινόμενος θέλει δημοπρατεῖ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν οἰκίαν κ. Ν. Κάρταλη ὁδὸς Ἀγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 87 μαγαζεῖν διαφόρους πραγματείας, ἐπιπλα ἢ κτήματα ἀκίνητα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποτεινέσθω ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον.

Ἐν Λεμψῷ τῇ 26 Ἰανουαρ. 1882

ΠΑΤΣΙΦΙΚΟΣ ΗΛΙΑ

δημοπράτης.

NOTICE

I, the undersigned, beg to bring into public notice that, having obtained from the Municipality of that town the authorisation, I shall sell by public auction, every Sunday several goods, furnitures, and immovable possessions in the store under Mr. Cartali's house, St. Andrew Street.

For further particulars apply to the undersigned.

PACIPHICO ELIA

auctioner

Limassol 26 Jan. 1882.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης ὅτι ὁ ἐμπειρος κλειδοκυμβαλιστὴς Κύριος Εδουάρδος Ἀραβιὰν θέλει παιανίζει ἐκλεστέα τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβαλίου ἐν τῇ Καφενείᾳ "Βικτωρία" καθ' ἑκάστην.

Ἐν Λεμψῷ τῇ 15]27 Ἰανουαρ. 82.

Ὁ δυνωστής

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΜΠΗ,

—